

zpravodaj

SDRUŽENÍ NA OCHRANU OHROŽENÝCH DĚTÍ

číslo sbírkového účtu: 151151156/2010

číslo 1/2018

Vážená paní, vážený pane, vážení a milí přátelé, co nejsrdečněji Vás zdravíme a děkujeme Vám mnohokrát za Vaši pomoc a podporu, protože jen díky tomu jsme mohli letos v březnu otevřít nové zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc – Koalu Kbely, a pokračovat i v ostatní naší činnosti. Dotace z veřejných zdrojů činily jen 13 % loňských našich příjmů. S velkou radostí Vám sdělujeme, že čistý výtěžek naší vánoční sbírky (včetně finančních prostředků, které došly na náš běžný účet), dosáhl 2,9 milionů korun! Vaši podpory a pomoci si nesmírně vážíme a moc a moc Vám všem děkujeme! Věříme, že spolu s Vámi budeme schopni ohroženým dětem dál pomáhat a přispět i ke změně postupu úřadů, zákonů a metodických pokynů, které dětem škodí.

Koala se již „narodila“!

Jsmo velmi šťastní, že díky pomoci a podpoře našich dárců a příznivců jsme mohli znovu vybavit a připravit k otevření bývalý Klokánek Kbely, zrušený v roce 2015 novým vedením FOD – nyní pod názvem Koala Kbely. Dne 9. 3. 2018 jsme získali pověření Magistrátu hl. m. Prahy k provozování Koaly jako zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc (ZDVOP).

Vznikly tu 3 byty o velikosti 3 + kk, v nichž se o největší čtyři děti bez ohledu na věk (od 0 do 18 let) po všech stránkách starají dvě stabilní „tety“, které se střídají po týdnu nepřetržitě péče – vaří, nakupují, pečují o domácnost, připravují se s dětmi do školy, hrají si s nimi a věnují se jim tak, jako v běžné rodině. Naši snahou je, aby se u nás děti cítily tak, jako by byly u své vlastní hodné tety. Z hlediska pocitu jistoty a bezpečí je pro ně velmi důležité, že „teta“ je s nimi v bytě i v noci, protože právě v noci se děti nejvíce bojí a nejvíce prožívají svá minulá traumata.

Péče o děti v Koale je tedy zcela odlišná jako v Klokánku. Že tento typ péče je zejména pro malé děti vhodnější a šetrnější než klasická ústavní péče, potvrzuje jejich chování při kontaktu s cizími lidmi. „Naše“ miminka a batolata se chovají obdobně jako děti vychovávané v rodině - k neznámým lidem jsou nedůvěřivé, nemají potřebu se s nimi mazlit, ale snaží se být v blízkosti své tety, u které cítí bezpečí. Děti v Koale proto nejsou ohroženy psychickou a citovou deprivací, což je z hlediska jejich vývoje velmi důležité.

V říjnu 2011 navštívili tři Klokánky paní Paola Riva-Gapany, zástupkyně ředitele Mezinárodního institutu práv dítěte (IDE) v Sionu, pan Rolf Widmer, ředitel nadace Mezinárodní sociální služby (ISS) v Ženevě a člen Mezinárodního institutu práv dítěte v Sionu (IDE) a paní Victoria Schmidt. V autorizovaném rozhovoru před svým odjezdem mj. uvedli:

P. Riva-Gapany: „Byli jsme Klokánky nadšeni. Nemáme ve Švýcarsku žádnou podobnou alternativu

vu na tak vysoké úrovni. Je to zařízení, které je velice profesionální, a přitom tak velice akceptuje potřeby dětí. Bylo velmi zajímavé sledovat, jak se k nám děti chovaly. V našem si nezdaly s dětmi z „normálních“ rodin.“

R. Widmer: „Klokánek je velmi dobrá koncepce, která plně respektuje potřeby dítěte, a to zejména citové, a skutečnost, že zde je blízká osoba („teta“), je dobrá. Můžu vám k ní jen gratulovat! Tento koncept umožňuje dítěti, aby bylo plně akceptováno a cítilo se akceptováno! Život v bytech Klokánku je pro takovéto děti odpovídající řešení. Zdá se nám, že všechny děti, se kterými jsme se setkali, se zde cítí bezpečně. Tety respektují jejich potřeby, a tím jim pomáhají budovat jejich sebevědomí. Je to významný projekt a my vyzýváme společnost k jeho větší podpoře, než dosud.“

Jsmo tedy velmi šťastní, že díky podpoře našich dárců a příznivců se nám podařilo jeden Klokánek „oživit“. Bohužel podpory MPSV se tento typ péče nedočkal, ba právě naopak. Odbor ochrany práv dětí se stále snaží, aby příjem dětí do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc co nejvíc ztížil. V Metodické informaci MPSV ze dne 14. 3. 2018 se například uvádí, že ZDVOP lze využít jen při bezprostředním ohrožení života či zdraví dítěte a až jako poslední z všech dostupných alternativ. Přitom až do roku 2013 platilo, že tato zařízení mají přednost před ústavní výchovou. Nyní se však požaduje, aby před přijetím dítěte bylo zjištěno, jestli se o dítě nemohou postarat příbuzní či známí rodiny, například sousedé. Pobyt také nesmí být tzv. předobjednán.

A tak matka, která do Koaly jako první svěřila své dvě děti ve věku šest a osm let v situaci, kdy jí bylo diagnostikováno závažné onkologické onemocnění a kdy po chemoterapii nebyla schopná o děti pečovat, prožívala velké obavy, co s dětmi bude. Na OSPOD jí bylo nejprve řečeno, ať se postará babička nebo sousedé. Když se ukázalo,

že babička s ohledem na svůj věk a zdravotní stav není schopná o děti pečovat (navíc jedno z nich trpí vývojovou dysfázií a i ve školce musí mít asistentku), že matka nemá žádně příbuzné ani známé, kteří by se o děti postarali, bylo jí řečeno, že tzv. předobjednané pobyty nejsou podle MPSV možné - musí jít o akutní a bezprostřední ohrožení života nebo zdraví dětí. Měla snad matku odjet do nemocnice, děti zamknout doma a pak zavolat na OSPOD, ať situaci vyřeší? Nakonec však OSPOD s umístěním obou dětí do Koaly souhlasil a matka si mohla oddechnout. Chlapci jsou u nás spokojeni, s maminkou si telefonují a chodí stále do stejné školy a školky v jiné části Prahy, kam je denně dovážíme.

Kdy ti, kteří u nás tvoří zákony a metodické pokyny, pochopí, že tento typ přechodné péče je pro děti vhodnější než ústavní výchova a ve většině případů i než přechodná pěstounská péče? Jak to, že naši vysokí úředníci a politici to na rozdíl od zahraničních odborníků nechápou?

Přitom již v roce 2003 Výbor OSN pro práva dítěte doporučil vytvořit nebo posílit na místní úrovni mechanismus náhradní péče v systému sociální péče a přijmout efektivní opatření k usnadnění, nárůstu a posílení pěstounské péče, zařízení pěstounské péče a jiné rodinně orientované náhradní péče a zredukovat ústavní péči jako formu náhradní péče. A o tom, že Klokánky a Koala jsou rodinně orientovaná náhradní péče v systému sociální péče (mj. tedy není třeba rozdělovat sourozence podle věku), nemůže být sporu. Přesto jsou tato zařízení úředníkům MPSV trnem v oku.

O svých 7 dětí se pěstounka nepostarala

Na SOOD se s velkým rozhořčením obrátil pan Robert Tonelli, jehož osobně známe z pobytů, pořádaných před lety pro pěstounské rodiny Fondem ohrožených dětí, a sdělil nám tyto skutečnosti: Jeho biologické matce byl Okresním soudem v Jičíně svěřen do pěstounské péče dvouletý vnuk, ačkoli o žádné ze svých sedmi dětí se nedokázala postarat. Jeho samotného před třiceti třemi lety ponechala v porodnici a jejích dalších šest dětí jí bylo pro špatnou péči odebráno. On sám byl v dětském domově do svých deseti let, kdy byl předán do pěstounské péče. Biologická matka se o něj nikdy nezajímala, za což je vděčný, protože díky tomu nakonec získal náhradní rodinu.

Robertova pěstounka byla jeho opravdovou mámou, tak jí také dodnes oslovuje a za svou matku ji považuje. Prožil u ní krásné dětství, a jen díky ní nyní žije normální a spokojený život, vlastní stavební firmu a má se dobře. Sdílet nám svou trpkou zkušenost s úřady se rozhodl poté, kdy sociální pracovníci uvažovali, že i jeho dalšího malého synovce svěří jeho biologické matce, nebo jeho sestřím, ačkoli ty se živí prostitucí a berou drogy.

Pan Tonelli se totiž věnuje jednomu ze svých bratrů, kterého zaměstnal ve své firmě a pomáhal mu, aby se postavil na vlastní nohy a dokázal se postarat o svého čtyřletého syna. Bohužel v době, kdy soud rozhodoval o péči o toto dítě, musel jeho otec (zmiňovaný Robertův bratr) nastoupit krátkodobý výkon trestu za přečin, kterého se dopustil ještě v době, než se s Robertem zkontaktoval, a než u něj začal pracovat. A pana Tonelliho velmi rozčílilo, že úřad, místo aby po dobu výkonu trestu jeho bratra svěřil dítě třeba do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, zvažoval pěstounskou péči u příbuzných, kteří rozhodně neskýtalí záruku dobré péče. Důrazně proti tomu protestoval, takže nakonec to s tímto chlapcem dopadlo dobře, a nyní je již v péči svého otce a jeho přítelkyně.

Pan Tonelli nám také řekl, že nedokáže pochopit současnou praxi, kdy se děti svěřují do pěstounské péče příbuzným, kterým byly jejich děti pro špatnou péči odebrány, i těm, kteří berou drogy a živí se nekale. Zřejmě jen proto, aby bylo málo dětí v ústavech a ty aby posléze mohly být zrušeny. Velmi také lituje svého

synovce, kterého vychovává jeho biologická matka. Je přesvědčen, že nebude schopna chlapce připravit do života a ten ze skončí stejně jako většina jejích dětí - bez vzdělání a bez dobré perspektivy. Podle jeho názoru se tu jedná jen o kalkul a ekonomický motiv. Pěstounka i s vnučkem nyní bydlí na ubytovně, předtím ale podle jeho sdělení bydleli v zahradní chatce bez jakéhokoli vybavení.

Pan Tonelli ještě dodal, že poznal hodně pěstounů. Ně kterým z nich by rozhodně žádné dítě nesvěřil, v dětském domově by jim bylo líp. On sám na dětský domov nevzpomíná ve zlém, navíc v dnešní době už jsou ústavy na podstatně lepší úrovni, než v době jeho dětství. Současnou snahu likvidovat dětské domovy a děti dávat mermomocí do pěstounské péče nevhodným osobám proto vůbec nechápe. Ani my tuto politiku nechápeme – zvláště, když podle platného práva (§ 962 občanského zákoníku) ten, kdo se má stát pěstounem, musí skýtat záruky řádné péče. Ale zdá se, že v případě dětí se na zákony ani na zdravý rozum příliš nehledí.

Za smrt dítěte v PP podmínka

Ve Zpravodajích č. 1/2016 a č. 2/2016 v člancích „Podivná smrt dítěte v pěstounské péči“ a „Nepochopitelná smrt dítěte v pěstounské péči“ jsme informovali o případu sedmiletého Liborka, který byl podle zjištění policejního orgánu dne 26. 8. 2015 v přesně nezjištěné době od 15.30 do 17.00 hodin napaden o pět let starším vlastním synem pěstounů, a to nejméně čtyřmi údery horní hranou pěsti do temenní a spánkové krajiny, čímž mu způsobil pohmoždění mozku a krční míchy, provázené otokem mozku, v důsledku čehož Liborek při převozu do nemocnice následujícího dne v 02.55 hodin zemřel. Ačkoli chlapec hned po napadení jevil známky vážné poruchy zdraví, zvracel a ztrácel vědomí, zavolali mu pěstouni lékařskou pomoc až s nejméně čtyřhodinovým zpožděním (ve 20.43 hod.), ačkoli i podle jejich slov chlapec ne-reagoval již od 19.00 hodin. Podle pitevní zprávy měl Liborek kromě poranění hlavy na končetinách i na trupu celkem 22 pohmoždění – některé si sice mohl způsobit sám, ne všechny ale lze vysvětlit běžnými aktivitami - např. pohmoždění tenkého střeva, vzniklé působením tupého násilí větší intenzitou vůči břichu. Okresním soudem v Lounech byli počátkem letošního roku oba pěstouni pravomocně odsouzeni za trestný čin neposkytnutí pomoci podle § 150 odst. 1 tr. zák. k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku se zkušební lhůtou na dva roky. Dost málo za zaviněné zmaření života svěřeného dítěte.

Nadšený otec a spokojené dítě

Na žádost OSPOD Praha 10 jsme v březnu a v dubnu letošního roku uskutečnili dva asistované kontakty devítiletého chlapce s otcem. Podle vykonatelného předběžného opatření měl chlapec k otci chodit každý druhý víkend od soboty v devět hodin do neděle do šesti hodin večer. Poslední víkend se ale uskutečnil před pěti měsíci. Od té doby se otec se synem nesetkali, třebaže podle předložených fotografií byl chlapec v době, kdy k otci chodil, spokojený a veselý.

Oba rodiče s asistovanými kontakty na SOOD souhlasili. Matka však projevovala velké obavy z toho, že se syn zhroutí, a popisovala velké psychosomatické potíže syna poté, kdy otce uviděl ve škole. Také se bála, aby se otec nesnažil syna odvést násilím a tvrdila, že dobrovolně by nezletilý s otcem určitě nešel. Matka byla opakovaně ujištěna, že žádné násilí nepripustíme a že nemusí mít žád-

né obavy. Na syna o obou případech čekala ve vedlejší místnosti.

K našemu překvapení chlapec reagoval na otce beze strachu. Oba se pozdravili a sedli si naproti sobě ke stolu. Po počátečních několikaminutových rozpacích, kdy byl nezletilý zprvu zamklý, se mezi oběma rozproudivl nenucený a živý rozhovor o mobilech, počítačových hrách a dalších IT vymoženostech. Přitom i nezletilý rozhovor rozvíjel a žádný stres neprojevoval.

Nabídku otce, aby k němu šel na víkend, stejně jako nabídku, aby s ním šel aspoň na oběd, však chlapec rozhodně odmítl.

Otec se choval přiměřeně situaci, na syna nijak nenaléhal, a pokračoval v rozhovoru. Jen se zeptal, proč už k němu syn nechce chodit, když až do Vánoc k němu šel vždy bez problémů. To chlapec nijak nevysvětlil. Kontakt trval dvě hodiny a probíhal v celkově příjemné atmosféře.

Druhý asistovaný kontakt po čtrnácti dnech byl zcela obdobný. Po hodině ale nezletilý prohlásil, že už chce jít domů. Na dotaz proč, uvedl, že nesnídal a že má hlad (kontakty probíhaly v neděli dopoledne od deseti hodin). Nabídku, že mu nějaké jídlo přineseme, odmítl s tím, že nikdy nesnídá, a odešel za matkou. Při odchodu nám matka sdělila, že synovi bylo po prvním kontaktu špatně a měl velké psychosomatické potíže. Toto tvrzení se ovšem s ohledem na chování nezletilého při komunikaci s otcem jevílo jako značně nevěrohodné.

Poté, kdy soud zamítl odvolání matky a předběžné opatření potvrdil, napsala nám matka e-mail, v němž mj. uvedla: „na základě našeho dnešního telefonického rozhovoru jsem přehodnotila situaci a svůj přístup k předávání syna jeho otci. Rozhodla jsem se vyhovět Vašemu doporučení a otci ho předám. Pokud mi písemně toto doporučíte, budu Váš názor respektovat a předpokládat, že nedojde k psychické újmě mého syna, o což mi vždy vyhradně šlo.“ Nicméně i když jsme matce pozitivní motivování a předání syna se stručným zdůvodněním doporučili, chlapec hned u dveří řekl, že nikam nepůjde. Matka poté již nesouhlasila ani s asistovaným kontaktem. Obrat nastal teprve po jednání u obvodního soudu, které císe bylo odročeno, ale v jehož průběhu byla přečtena celá naše zpráva o asistovaných kontaktech a o spolupráci s rodiči. Bylo zjevné, že v tomto případě byla důvodem odmítnutí otce snaha nezletilého vyhovět matce, která si zjevně jejich styk nepřála. Následující víkend nám otec zavolal a celý šťastný sděloval, že tomu pořád nemůže uvěřit, ale že syn s ním bez problémů odešel a celý víkend byl úplně v pohodě.

Krizová linka SOOD

Zprávy z tisku:

- 4. 1. 2017: Devětadvacetiletá žena ušlapala loni v březnu své miminko poté, co je porodila ve spře v tachovské ubytovně. Za vraždu novorozence půjde na **16 let** do vězení.
- 14. 2. 2017: Celkem **15 let** by měla podle Krajského soudu v Hradci Králové strávit ve vězení třicetiletá žena z Pardubického kraje, která byla zatím nepravomocně uznána vinnou z vraždy novorozence dítěte.
- 1. 3. 2018: Nechtěla třetí dítě, novorozené umlátla a hodila v igelitové tašce do křoví u pole. Byla uznána vinnou zvláště závažným zločinem vraždy a odsouzena k trestu odnětí svobody na **15 let**.
- 21. 3. 2018: Matka zabilá novorozence, protože chtěla dodělat školu a neztratit přítele. Dostala **15 let**.
- 26. 4. 2018: Matka ubila novorozence paličkou na maso. Půjde na **19 let** do vězení.

Přestože je na území České republiky 75 babyboxů, do nichž již bylo vloženo celkem 169 miminek, vražd novorozenců neubývá. Přitom zdaleka ne všechny případy vyjdou najevo. Hlavním důvodem je zřejmě skutečnost, že mnohé ženy, které jsou často ve velmi tíživé situaci a tají těhotenství před svým nejbližším okolím, nemají babybox v dosahu. Ono je těžké cestovat hned po porodu s novorozencem do jiného, a často velmi vzdáleného města. Až do roku 2015 provozoval Fond ohrožených dětí pro tyto matky krizovou linku, pro nechtěné miminko si kdykoli dojel a při zachování anonymity matek předal dětátko do nejbližší porodnice. Pracovníci FOD takto převzali celkem 10 novorozenců. Všechny tyto děti se pak dostaly velmi rychle do péče budoucích osvojitelů. FOD ale tuto pomoc již na svých stránkách nenabízí a krizovou linku ani neuvádí mezi směry své činnosti.

Krizovou linku (725 999 161) pro ženy, které tají těhotenství, proto začal provozovat SOOD. Problém je ale v tom, že matky, které se chtějí dítěte zbavit, o tom nevědí. Přitom téměř každý má dnes mobilní telefon, a pokud nemají kredit, stačí poslat i SOS SMS. Jistě by daly přednost telefonátu před mnohaletým uvězněním. Pokusíme se tedy tuto možnost dostat do povědomí lidí co nejdříve, aby už žádné miminko nemuselo skončit na skládce.

Soudy u vražd novorozenců přitvrdují. Snad by to mohlo tyto matky motivovat k tomu, aby zavolaly, nemají-li možnost využít babybox.

Rozhovor s Marií Vodičkovou

Jak dopadly případy, které jsou popisovány v minulém Zpravodaji (č. 2/2017)?

Bohužel velmi nevesele. Podle mého názoru se jedná o tzv. systémové týrání, tj. týrání systémem, který má děti chránit.

Pětiletá holčička, vyšetřovaná znalcem, podle něhož jiné zneužívané dítě z toho mělo „úžasnou bžundu“ a „bezvadnou zábavu“ (str. 1), byla tzv. rychlým předběžným opatřením v lednu 2018 svěřena do péče otce, který jí podle jejích tvrzení měl zneužívat. Matka ji od té doby neviděla - má zakázaný jakýkoli kontakt s ní. Soud nepovolil ani asistované styky. Okresní státní zastupitelství podalo dne 18. 1. 2018 návrh na zbavení matky rodičovských práv, policie ji prošetřuje pro trestný čin křivého obvinění. Holčička se začala pomočovat, má odklad školní docházky a stále se ptá, kdy uvidí maminku. Ve školce kreslí srdíčka a paní učitelce řekla, že je odfoukne mamince.

Dva chlápci z Plzně ve věku 7 a 10 let (str. 2) se kvůli údajnému riziku „připoutávání se k matce a upozodování otce“ nadále mohou s maminkou vidět jen 3 hodiny týdně, z toho 2 hodiny za asistence. Oba tím nesmírně trpí. U mladšího chlapce se projevuje tzv. regresivní chování až na úroveň batolete.

Naše trestní oznámení ve věci **podezření z týrání dětí v pěstounské péči** (str. 2 až 3) je stále ve stadiu pro- věřování.

A jak dopadla Vaše žaloba na ochranu osobnosti proti MPSV?

Také nevesele. Soud I. stupně ji 23. 11. 2017 zamítl z formálních důvodů, věcně ji nepřezkoumával. Podle jeho názoru byl špatně formulovaný návrh, jak rozhodnout, ve kterém neměly být uvedeny výroky, týkající se údajně špatného hospodaření FOD, ale jen ty výroky, kde jsem byla přímo jmenovaná já. Těch bylo také dost. Ale protože v té době již paní ministryně Marksová skončila, nepodala jsem odvolání ani nový návrh. Ostatně z vyjádření MPSV, resp. jeho právního zástupce, a následně z mých vyjádření nevyplývá nic, z čeho by bylo možné usoudit, že FOD, potažmo já, jsme špatně hospodařily. Žalobu, vyjádření obou stran i rozsudek máme na našich webových stránkách. Každý si tedy může udělat obrázek, kdo měl v tomto sporu pravdu.

Jak se SOOD podařilo získat nemovitost bývalého Klokánku Kbely?

Nemovitost k naší velké radosti zcela nezištně zakoupil s pomocí úvěru a prostřednictvím k tomu speciálně zřízené společnosti – Koala Kbely s.r.o., jeden náš sponzor a SOOD ji pronajal. Ještě předtím byla mezi Koalou Kbely s.r.o. a SOOD uzavřena písemná smlouva, podle níž jakmile nájemným, a to i předplaceným, úvěr splatíme, bude nám nemovitost, resp. Koala Kbely s.r.o., bezplatně převedena do vlastnictví.

Jak se osvědčuje spolupráce s potravinovými bankami?

Výborně. Je až neuvěřitelné, kolik rodin a dětí doslova hladoví. Velmi často se totiž stává, že rodič z nějakého důvodu nedodá včas požadované doklady a dávka je bez milosti zastavena a vyplacena až další měsíc. Stejně tak se zpoždují dávky v souvislosti s přestěhovaním. Dlouho trvá, než si úřady spis předají, ačkoli vše by se dalo vyřídit online. Nikoho nezajímá, že jsou to lidé, kteří nemají žádné úspory a že, aby nebyli měsíc bez jídla nebo aby neskončili na ulici, musí si někde půjčit – často na lichvářský až stoprocentní úrok. Teď například pomáháme nejen potravinami matce, která sama prožila celé dětství v ústavu a o své děti se vzorně stará. Byla však náhle hospitalizována v nemocnici a nestačila včas dodat doklad o úhradě nájemného za poslední čtvrtletí. Dávky na bydlení jí byly zastaveny, a i když po návratu z nemocnice doklad dodala, budou vyplaceny až v dalším výplatním termínu. S podobnými případy se bohužel setkáváme často. Škoda, že potravinovou a materiální pomoc může využívat jen malé procento lidí, kteří by ji potřebovali – většina z nich nebydlí v dosahu, kde je zajišťována.

Čtěl byste závěrem ještě něco říct?

Čtěl bych velmi poděkovat všem lidem, kteří nám pomáhají, protože bez nich bychom nemohli dělat nic. Mám velkou radost a velmi si vážím toho, že jich je už téměř deset tisíc!

Ptal se: Pavel Beránek

Pokyny MPSV odporují zákonu a poškozují děti

Zdá se to neuvěřitelné, ale je to tak. Odbor ochrany práv dětí MPSV vydává pokyny, které odporují platné právní úpravě i zdravému rozumu a poškozují děti. Dne 14. 3. 2018 vydal odbor ochrany práv dětí MPSV pod č. j. MPSV-2018/52877-231 **Metodickou informaci**, v níž orgánům sociálně-právní ochrany dětí a zařízením pro děti vyžadující okamžitou pomoc dává pokyny, které odporují nejen platné právní úpravě, ale i zdravému rozumu a děti poškozují. Mimo jiné se zde uvádí, že

- „**nejpozději 15. rokem věku zaniká zákonné zastoupení dítěte v otázkách určení jeho pobytu**“ (str. 41),
- „**dítě ve věku 15 let má kdykoli právo svobodně se rozhodnout, že (jakékoli) zařízení opustí, a to i v případě, že do zařízení bylo umístěno soudním rozhodnutím**“ (str. 44),
- „**zákonnému zástupci musí být zřejmé, že jeho oprávnění v jednatelství otázkách „osobní péče“ o dítě a určení místa pobytu dítěte zaniká nejpozději 15. rokem věku dítěte**“ (str. 45).

V **Metodické příručce pro kurátory**, která je zveřejněna na stránkách MPSV pod odkazem https://www.mpsv.cz/files/clanky/28476/Metodicka_prirucka_pro_kuratory_pro_deti_a_mladez.pdf, pracovníci téhož odboru, který má chránit děti, uvádějí:

- Kurátor pro mládež by se neměl věnovat všem situacím, např. když **dítě zanedbává povinnou školní docházku či zneužívá návykové látky**. Musí se vycházet z principu **přiměřeného rizika** (str. 16).
- Přiměřené riziko je přijatelné a patří k nezávislému způsobu života ve svobodné společnosti. **Dítě má právo na autonomii, právo jít svou vlastní životní cestou a hledat své životní štěstí. Dítě má právo činit svobodně rozhodnutí, i když je nerozumné či nešťastné** (str. 20 – 22).
- **Zásah do autonomie rodiny a dítěte proti jeho vůli bez respektování jeho názoru může pro dítě představovat větší riziko, než když zanedbává povinnou školní docházku či užívá návykové látky** (str. 27 – 28).
- **Rodiče nejsou oprávněni nutit dítě studovat střední školu. Dítě má právo nestudovat, ale má právo rozhodnout se i nepracovat.** Listina základních práv a svobod zaručuje ochranu před **nucenými** pracemi (str. 65).
- **I nezletilé dítě může žít a bydlet samostatně (nájemní byt, ubytovna, sociální služba), pokud nechce žít v ústavu. Nemusí být svěreno nikomu do péče. Dětem od určitého stupně jejich vyspělosti nelze nutit opatření na jejich ochranu proti jejich vůli** (str. 67– 69).
- Experimentování dítěte s návykovými látkami a **dlouhodobé užívání** ještě nemusí ohrožovat příznivý vývoj dítěte (kouření či THC). **Dítě může činit samostatná rozhodnutí včetně rozhodnutí poškozovat své vlastní zdraví** (str. 133– 154).
- Útěk z ústavu je vždy jednou z forem závažové situace, s níž se dítě nedokáže vypořádat. Příčinou útěku může být šikana ze strany personálu. Úkolem kurátora není zajistit rychlý návrat dítěte do ústavu, ale zjistit příčinu, proč dítě uteklo. **Útěk dítěte není možné sankcionovat. Účinné je legalizovat pobyt dítěte na útěku, tedy mimo zařízení** (str. 163 – 165).

Tisková mluvčí MPSV paní Bc. Hanousek Eckhardová uvedla:

„...**Metodická informace MPSV nezavádí nic, co by v souladu s českým právním řádem již dávno neplatilo.** Podle platných zákonů si již dnes osoba starší 15 let **sama určuje** místo svého trvalého pobytu (viz zákon o evidenci obyvatel)... **Závěr o oprávnění osoby starší 15 let samostatně si určit místo svého pobytu podporuje i trestněprávní úprava v zákoně o soudnictví ve věcech mládeže. V neposlední řadě je potřeba zdůraznit, že tato právní úprava žádným způsobem nevybočuje z právních úprav západoevropských států, kdy např. v Rakousku si dítě může svobodně určovat místo svého pobytu počínaje 14. rokem věku. Co se týká důvodů vzniku metodické informace, pak tato vznikla v rámci zajišťování**

jednotného výkonu státní správy na úseku sociálně-právní ochrany dětí, což je jedním z hlavních úkolů odboru ochrany práv dětí MPSV.“

Pracovníci MPSV by však měli dodržovat především naše zákony. A ty mimo jiné stanoví:

A) Občanský zákoník (§ 858):

Rodičovská odpovědnost zahrnuje povinnosti a práva rodičů, která spočívají v péči o dítě, zahrnující zejména péči o jeho zdraví, jeho tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, v ochraně dítěte, v udržování osobního styku s dítětem, v zajišťování jeho výchovy a vzdělání, v určení místa jeho bydliště, v jeho zastupování a spravování jeho jmění. Vzniká narozením dítěte a zaniká, jakmile dítě nabude plné svéprávnosti. Trvání a rozsah rodičovské odpovědnosti může změnit jen soud.

B) Trestní zákoník (§ 196, § 201):

Trestného činu zanedbání povinné výživy se dopustí ten,

(1) **kdo neplní, byť i z nedbalosti, svou zákonnou povinnost vyživovat nebo zaopatřovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce, přičemž je ohrožen trestem odnětí svobody až na jeden rok.**

Trestného činu ohrožování výchovy dítěte se dopustí ten,

(1) **kdo, byť i z nedbalosti, ohrozí rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že**

- a) **svádí ho k zahálčivému nebo nemravnému životu,**
- b) **umožní mu vést zahálčivý nebo nemravný život,**
- c) **umožní mu opatřovat pro sebe nebo pro jiného prostředky trestnou činností nebo jiným zvržením způsobem, nebo**
- d) **závažným způsobem poruší svou povinnost o ně pečovat nebo jinou svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti, přičemž je ohrožen trestem odnětí svobody až na dvě léta.**

C) Zákon o sociálně-právní ochraně dětí (§ 6):

Sociálně-právní ochrana se zaměřuje zejména na děti, c) které vedou **zahálčivý nebo nemravný život** spočívající zejména v tom, že **zanedbávají školní docházku, nepracují, i když nemají dostatečný zdroj obživy, požívají alkohol nebo návykové látky, jsou ohroženy závislostí, živí se prostitucí,** d) které se opakovaně **dopouští útěků od rodičů nebo jiných fyzických nebo právnických osob** odpovědných za výchovu dítěte.

V zákoně o evidenci obyvatel č. 133/2000 Sb. je jediná zmínka o věku dítěte, a to v § 10 odst. 10, kde se uvádí, že (cituji) „za občana mladšího 15 let ohlásí změnu místa trvalého pobytu jeho zákonný zástupce nebo fyzická osoba, které bylo dítě svěreno do péče rozhodnutím soudu.“ Z toho tedy a contrario vyplývá, že občan starší 15 let ohlašuje změnu místa trvalého pobytu samostatně, nesporně proto, že od 15 let má občanský průkaz a změnu trvalého pobytu je třeba vyznačit i v něm. O tom, že si dítě starší 15 let samo určuje místo svého pobytu, zde žádná zmínka není.

Zákonosoudnictví ve věcech mládeže č. 218/2003 Sb. v § 18 odst. 1, písm. a) uvádí, že (cituji) „soud pro mládež a v přípravě řízení státního zástupce může mladistvému uložit výchovnou povinnost, kterou stanoví, aby zejména bydlel s rodičem nebo jiným dospělým, který je odpovědný za jeho výchovu.“

Ani z tohoto ustanovení nelze dovodit, že dítě starší 15 let může svobodně od svých rodičů odejít a bydlet si kde chce – u kamarádů nebo na ulici. Dítě nemusí bydlet se svými rodiči, pokud s tím rodiče souhlasí. Například i dítě mladší 15 let může se souhlasem zákonných zástupců bydlet u babičky, tety, případně i u známých. Rodiče však vždy odpovídají za to, že dítěti budou zajištěny vhodné podmínky pro jeho tělesný i mravní vývoj. Ve srovnání se západoevropskými zeměmi máme málo dětí na ulici – tak až jich tam je mnohem víc, ať alespoň v tomhle jsme světově! Málokteré dítě bude chtít být v „pastáku“ dobrovolně. Je jich tam něco kolem dvou tisíc. A rázem bude v ulicích „bezpečnější“! I děti starší 15 let budou bohužel na ulici ohroženy, ale podle MPSV

přece mají právo ničit si život a poškozovat si zdraví. Díky novému pojetí sociálně-právní ochrany dětí se v posledních dvaceti letech objevují analfabeti a počty negramotných mladých lidí se zvyšují, stejně jako počty dětí týraných a utýraných.

Dne 30. 3. 2018 se Metodické příručky v úvodní reportáži věnovala Tv Nova, viz <http://tn.nova.cz/clanek/televizni-noviny/televizni-noviny-30-3-2.html>. Náměstkyně MPSV paní Mgr. Jana Hanzlíková uvedla, že příručka nebyla správně pochopena a dodala, že jejím hlavním cílem je prevence. Na zcela jednoznačných tvrzeních příručky ale není co nechápat.

Jeden z pracovníků odboru ochrany práv dětí MPSV pan **Mgr. Adam Krístek**, který má v tomto odboru na starosti legislativní záležitosti, viz <https://www.mpsv.cz/cs/14328>, ve facebookové diskusi s odpůrci příručky mj. uvedl: *Za prvé je na místě jen připomenout, že „dítě se neztratilo“, naopak při diskusích o právu je a musí být člověk přímo v ohnisku všech úvah. Často se však spíše zdá, že „odborníkům z praxe“ se člověk z centra jejich pozornosti i činnosti vytratil, jsa nahrazen něčím jiným, totiž „diagnózou“, „poruchou“, „problémem“, „ohrožením“.* Dále, *nikdo nespochybňuje ohavné příkoří, která někdejší režim spáchal na komkoli. K tomu jen dvě poznámky. Jednak k oné nesmyslné věkové hranici 15 let. U nás vždy platilo 14. A ve chvíli, kdy § 31 OZ žádnou věkovou hranici nestanoví, není důvod jej nevykládat tak, jak bylo stovky let zvykem. Patnáct platí jen tam, kde to zákon výslovně stanoví, byť jde věcně o nesmysl. Patnáct let je ostatně převzato bez jakékoli věcné reflexe ze sovětského práva. Kdy jindy, než v roce 1950, samozřejmě. Asi je naše mládež mentálně zaostalejší než v Rakousku. Nebo stačí jen přejít hranici u Českých Velenic a mladiství je rázem chytřejší a vyspělejší. Zajímavý to paranormální jev...*

Je rovněž zajímavé, kdo je jedním z nejhlásitějších zastánců „systému“ ochrany nezletilých, „který nám celý svět závidí a všichni by se k nám měli jezdit učit“. Jistě, jsou to naši sněmovní stalinisté. To nepotřebuje komentář, stačí prostě konstatování. Závěr nechť si udělá každý sám. Ovšem třeba pamatovat na slova gen. Fr. Fajtl, který bolševiky trefně charakterizoval slovy: „Co slovo, to lež, co slib, to podraz, co čin, to násilí“. A nyní k věci. Rodinné právo je specifické tím, že některé jeho „normy“ nemají charakter norem právních. Jsou tzv. imperfektní, neboť chybí, zcela logicky, sankce. To neznamená, že by šlo o nesmysly, ale jde o součást jiného normativního systému než právního, totiž morálky. Tak kupř. § 687 odst. 2 OZ – manželé jsou mj. povinni žít spolu, být si věrni. Ano, to bývala právní norma ještě v dobách pozdního feudalismu... Metodika „pouze“ vychází z platného, letitého a logického právního pořádku. Pakliže jej někdo považuje za „nesmyslný“, je to samozřejmě jeho plné právo „na názor“.

Odpůrkyně paní L. D. na to reagovala takto: „Prosím Vás, pokud metodika vychází z právního pořádku, tak si přišťe ke psaní další metodiky sedněte ještě s ministerstvem vnitra a ministerstvem spravedlnosti, protože SKPV, OOP, OSZ i soudy si myslí to, co všichni normální lidé. Že jste se asi zbláznili. Když soudcům ukážeme část příručky, klepou si na čelo. Vyšetřovatelé z kriminálky také. Státní zástupci rovněž. Ospodáci bez výjimky. Někde je chyba a obávám se, že ne v tom, že by OSPODy tu metodiku špatně pochopily.“

Adam Krístek: „Tak s ministerstvem spravedlnosti není problém a s Policiejním prezidiem pokud vím, také ne.“

Dne 22. 3. 2018 jsme na téma výše uvedených metodických pokynů svolali tiskovou konferenci, dne 27. 3. 2018 jsme se obrátili na paní ministryni Němcovou s podnětem k jejich zrušení a v tomto směru jsme spolupracovali i s médii. Dne 10. 5. 2018 oba metodické materiály projednal Výbor pro sociální politiku sněmovny, a ačkoli zástupci MPSV oba materiály velmi bránili, přijal výbor usnesení, jímž paní ministryni žádá, aby zajistila bezodkladné stažení obou metodických pokynů pro jejich rozpor s platným právem.

Doufáme tedy, že právo a zdravý rozum zvítězí.

Největší dárci a podporovatelé SOOD v době od 4. 11. 2017 do 14. 5. 2018:

paní Blanka MOTEJLOVÁ (100 000 Kč), pan JUDr. Pavel LAKATOŠ - 3EL (60 000 Kč), pan Ing. Václav DVOŘÁČEK (50 000 Kč), FBT STEEL s.r.o. (50 000 Kč), paní MUDr. Jitka HOMOLÁČOVÁ (50 000 Kč), DAYS MENU s.r.o. (40 000 Kč), KOVOTEX s.r.o. (40 000 Kč), PAKRA ZF-SERVIS s.r.o. (40 000 Kč), pan Ing. Petr ŠEC (40 000 Kč), VLTAVÍN LEAS a.s. (40 000 Kč), DATA COLLECT s.r.o. (35 000 Kč), ŽIVOT DĚTEM, o.p.s. (35 000 Kč), CHODOVTOUR s.r.o. (30 000 Kč), pan Ing. Jiří KOSÍK (30 000 Kč), SICO s.r.o. (30 000 Kč), FORAGRA s.r.o. (27 000 Kč), FORNAXA - TĚSNĚNÍ s.r.o. (25 000 Kč), KARNED TOOLS s.r.o. (25 000 Kč), pan Ing. Radomír KRAJČA (25 000 Kč), paní Mgr. Markéta LUKEŠOVÁ, MA (25 000 Kč), pan Jaroslav MATUŠŮ (25 000 Kč), paní Dagmar MAČUGOVÁ (24 000 Kč), DELTA METAL s.r.o. (20 000 Kč), GORE s.r.o. (20 000 Kč), KOMFORT, a.s. (20 000 Kč), paní MUDr. Dana MARKVARTOVÁ (20 000 Kč), PODLAHY LIŠKA s.r.o. (20 000 Kč), pan Pavel POUR (20 000 Kč), SELEKTA PACOV a.s. (20 000 Kč), pan Ing. Milan STRAŠIL (20 000 Kč), YATE s.r.o. (20 000 Kč), pan Ing. Vladimír ŠLENC (19 998 Kč), AJTECHNOLOGY s.r.o. (15 000 Kč), FLORASIS s.r.o. (15 000 Kč), paní Ing. Lenka FOJTÍKOVÁ (15 000 Kč), pan Filip CHODOUNSKÝ (15 000 Kč), paní Ljuba KALOUSKOVÁ (15 000 Kč), pan Ing. Oliver MOKRIŠ (15 000 Kč), pan Ing. Pavel POSPÍCHAL (15 000 Kč), BEZ BANKY s.r.o. (14 000 Kč), INCYB SOLUTIONS s.r.o. (14 000 Kč), pan Jiří ŠEVČÍK (12 400 Kč), ACHP VYSOČINA, s.r.o. (10 000 Kč), AVECO s.r.o. (10 000 Kč), BURDA AUCTION s.r.o. (10 000 Kč), CLIMFIL BRNO, s.r.o. (10 000 Kč), pan Ing. Vlastimil BROTÁNEK (10 000 Kč), pan Ing. Daniel FRAJT (10 000 Kč), pan Ing. Michal HAVRDA (10 000 Kč), pan Milan HLADÍK (10 000 Kč), pan MUDr. Luděk HROUDA (10 000 Kč), HUTIRA - PSV IVANČICE (10 000 Kč), CHESTERTON ČR, s.r.o. (10 000 Kč), paní Alice a pan Tomáš JANEBOVI (10 000 Kč), KPK s.r.o. (10 000 Kč), pan MUDr. Vít KUBA (10 000 Kč), KV. ŘEZÁČ s.r.o. (10 000 Kč), paní RNDr. Irena MALICOVÁ (10 000 Kč), paní Božena MICHEROVÁ (10 000 Kč), MV PROJEKT KLATOVY s.r.o. (10 000 Kč), paní JUDr. Milada PEŘINOVÁ (10 000 Kč), paní Marcela PETŘÍKOVÁ (10 000 Kč), PILA UNION s.r.o. (10 000 Kč), pan Jaroslav PŘICHYSTAL (10 000 Kč), REHABILITACE A REGENERACE RS s.r.o. (10 000 Kč), ROTHEL PRAHA, s.r.o. (10 000 Kč), SPORT LUBAS s.r.o. (10 000 Kč), pan Ing. Petr ŠIROČKA (10 000 Kč), pan Ing. Jan ŠKARYD (10 000 Kč), pan Jiří ŠTURMA (10 000 Kč), TOPSPO STRAŠICE s.r.o. (10 000 Kč), VALET MT s.r.o. (10 000 Kč), pan Gustav WILHELM (10 000 Kč), ZAHRADY A ZELENĚ, s.r.o. (10 000 Kč), ZÁMEK ZÁBŘEH s.r.o. (10 000 Kč), pan Allan ŠIMEK (8 000 Kč), paní JUDr. Eva ŠIMKOVÁ (8 000 Kč), pan Ing. Jindřich JÍLEK (7 500 Kč), paní Bronislava RYBÁŘOVÁ (7 500 Kč), AF ATELIER s.r.o. (7 000 Kč), pan Petr DEVERA (7 000 Kč), pan Mgr. Robert RUSÍN - Lékárna Slavie Kyjov (7 000 Kč), pan Ing. Josef SLEZÁK (7 000 Kč), A & L MANAGEMENT s.r.o. (6 000 Kč), K.P.A.R. CONSULTING (6 000 Kč), pan Ing. Miroslav VAVERA (6 000 Kč), paní Martina Čermáková (5 200 Kč), a **dary ve výši 5 000 Kč věnovali:** paní Vlasta ACKERMANNOVÁ, pan Miloslav ADAMEC, pan Vladimír ADÁMEK, pan Ing. Petr ADELSBERGER, paní Lenka ADOLFOVÁ, ADVANCED CONSULTING s.r.o., ADVAPO s.r.o., pan Ing. Petr AERTS, paní Lenka ALBRECHTOVÁ, pan Ing. Karel ANDERLE, ARMAT s.r.o., pan Pavel BACÍLEK, pan Otto BARTOLŠIČ, BDP ADVISORY s.r.o., pan Václav BENEŠ – ZÁMEČNICTVÍ, BOMEX - CZ s.r.o., pan Alexander BRANYIK, DANĚ PLUS s.r.o., DENDRIT C.Z. s.r.o., pan Ing. Ivan DOBÁŠ, CSc., pan prof. Oto DOBŠINSKÝ, pan Ing. Jakub DRATVA, DRINGS s.r.o., ELAGRO s.r.o., ENVITES s.r.o., FRENEX s.r.o., GLENOWELL C.Z. s.r.o., pan Petr GRÁBNER, pan Ing. Karel HÁJEK, HEALTH CENTRE PRAGUE s.r.o., paní Dagmar HROMÁDKOVÁ, pan Mgr. Tomáš HRUŠKA, pan Ing. Jiří HYPŠ, paní Ing. Pavlína CHALOUPOKOVÁ, IMPORK s.r.o., INNOMIA a.s., pan Ing. Jiří JEMELKA, pan Ivan KAPIČÁK, KINALISOFT s.r.o., pan Ing. Jiří KOCIÁN, paní Ing. Věra KOŠTÁLOVÁ, pan Ing. Jiří KOTAČA, pan Ing. Jan KOZÁK, pan Ing. Petr KRĚNEK, LOBSTAV s.r.o., pan Ing. MARIAN MAYER, MBV PROJEKT s.r.o., M + H, MÍČA A HARAŠTA s.r.o., MKSV s.r.o., pan MUDr. Alexandr MÜLLER, pan František NOVÁK, pan Martin PAVELKA, pan Ing. Ladislav POLÁČEK, pan Ladislav PROUZA, paní Hana PÝCHOVÁ, S-A-S s.r.o., SETOS, s.r.o., SEVEN DAYS PRAGUE s.r.o., paní Eliška SCHWARZEROVÁ, pan Zdeněk SKROVNÝ, paní Eva SLOŽILOVÁ, pan Ing. Jan SULKIEWICZ, pan Antonín ŠÍP, TECHNICA s.r.o., obec TRŽEK, pan David VACKA, pan Luděk VÁCLAVÍK, VALUE 4INDUSTRY s.r.o., paní Ing. Hana VALDHANSOVÁ, pan Libor VAŠÁK, pan Petr VČELKA, pan Ing. František VELIČKOV, paní Jindra VINAŘICKÁ, pan Slavomír VLACH, paní Jana VLACHOVÁ, VR SPEDO s.r.o., pan Václav VYORAL, pan Milan ZACHARIÁŠ a paní JUDr. Markéta ZEITHAMLOVÁ

DĚKUJEME!

Největší věcné dary:

NÁBYTEK ALDO s.r.o. (postele, skříň, komody, psací stoly – 32 411 Kč), PB SLUŽBY s.r.o. – pan Jiří Brunner (revize elektrické instalace, hromosvodu a elektrospotřebičů v Koale – 28 000 Kč), ALZA.CZ (vysavač, televize, myčka – 24 368 Kč), OKI SYSTEMS (2 multifunkční tiskárny), KIWANIS CLUB GOLDEN PRAGUE (úhrada nákladů ve výši 10 000 Kč na vybavení kuchyní a vzdělávání pracovníků Koaly), pan Petr TLACHÁČ (služby BOZP a PO – 6 000 Kč), PAPIŘNIC-TVÍ ZELENKOVÁ (školní a kancelářské potřeby – 9 333 Kč), pan Jan Vojtěch BINDER (IT podpora), pan Martin BINDER (webové stránky), RTR - TRANSPORT A LOGISTIKA s.r.o. (uskladnění nábytku), VILEDA - ERGOTEP (úklidové prostředky), ZAMĚSTNANCI OC Globus Čakovice (lůžkoviny a dárky pro děti z Koaly), pan David PLÁŠIL (zprovoznění a údržba tiskáren OKI)

DĚKUJEME!

Dotace přijaté v době od 4. 11. 2017 do 14. 5. 2018:

ÚŘAD PRÁCE ČR, Krajská pobočka v ÚSTÍ NAD LABEM (90 000 Kč na společensky účelné pracovní místo)

DĚKUJEME!

HLAVNÍ SMĚRY ČINNOSTI SOOD

- **Provoz** Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc Koala Kbely
- Pomoc ohroženým dětem **přímo v rodinách** s cílem **sanace** rodin
- **Sociálně-právní poradenství**
- **Asistované kontakty** rodičů (prarodičů) s dětmi
- **Potravinová a materiální pomoc** sociálně slabým rodinám
- **Kolizní opatrovnictví nezletilých** před soudem
- **Krizová linka** 725 999 161 pro anonymní rodičky
- Snaha o **zlepšení legislativy a praxe** na úseku ochrany dětí
- **Osvěta** - články, spolupráce s médii

Zpráva o činnosti SOOD za rok 2017:

- Naše pobočky v Praze a v Ostravě poskytovaly sociálně-právní poradenství, telefonicky i mimo běžnou pracovní dobu, dále terénní sociální práci se zaměřením na sanaci sociálně problémových rodin.
- Zajistili jsme celkem 103 asistovaných kontaktů dětí s rodiči i prarodiči a 22 asistovaných předání dětí mezi rodiči.
- Do pronájmu jsme v listopadu 2017 převzali nemovitost bývalého Klokánku Kbely a vybavili ji a připravili k provozování jako ZDVOP Koala Kbely.
- Počátkem roku 2017 jsme zahájili spolupráci s Potravinovými bankami Praha, Ústeckého kraje a Ostrava, a poskytli jsme potravinovou pomoc včetně hygienických potřeb stovkám rodin v nouzi.
- Snažili jsme se pozitivně ovlivnit legislativu a praxi na úseku ohrožených dětí, a za tím účelem jsme se aktivně zúčastnili čtyř konferencí a seminářů v Parlamentu, uspořádali jsme dvě tiskové konference, a to 27. 4. a 18. 5. 2017, a vydali jsme dva Zpravodaje.

PŘÍJMY A VÝDAJE SOOD v r. 2017

PŘÍJMY:	
čistý výtěžek sbírky	3 580 109 Kč
ostatní dary (přijaté na běžný účet nebo do pokladny)	855 300 Kč
příjmy z vlastní činnosti (reklama, příspěvek PB Praha)	402 778 Kč
členské příspěvky	2 800 Kč
dotace MHMP	364 000 Kč
dotace Úřadů práce	120 000 Kč
splátky zápujček	38 000 Kč
příjmy celkem:	5 362 987 Kč
zůstatek z r. 2016	1 315 010 Kč
VÝDAJE:	
kancelářské potřeby	45 362 Kč
vybavení Koaly Kbely	198 645 Kč
pronájem prostor SOOD v Praze 1	212 000 Kč
kauce Koala Kbely	313 500 Kč
mimořádné (předplacené) nájemné Koala Kbely	2 900 000 Kč
telefony, internet, poštovné	124 895 Kč
účetní služby	41 624 Kč
ostatní služby	387 961 Kč
mzdové náklady	1 463 017 Kč
zápujčky potřebným rodinám	121 000 Kč
úroky, bankovní poplatky, pojištění	16 634 Kč
výdaje celkem:	5 824 638 Kč
v pokladně a na účtech bylo ke dni 31. 12. 2017 k dispozici	853 359 Kč

Základní informace o SDRUŽENÍ NA OCHRANU OHROŽENÝCH DĚTÍ, z. s.

Sídlo: Na Poříčí 1041/12, 110 00 Praha 1, Nové Město, IČ: 04648293, tel.: 775 430 543

ZDVOP Koala Kbely: Bousovská 742/3, 197 00 Praha 9, tel.: 775 409 460, 775 430 543

číslo sbírkového účtu: 151151156/2010

(sbírka povolena rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 4. 3. 2016, č. j. MHMP 381885/2016)

krizová linka pro ženy, které anonymně porodily mimo zdravotnické zařízení (anonymní převzetí novorozence a jeho předání do porodnice): 725 999 161

e-mail: sood@sood.cz, internetové stránky: www.sood.cz

SDRUŽENÍ NA OCHRANU OHROŽENÝCH DĚTÍ